

Starten als VP na ziek te zijn geweest

Komen we daar aan, zie ik dat de vloer nat en ben alert. Wat gebeurt er.....je kan het wel raden. Pats...daar lag ik, uitgegleden met gestrekte armen. Het duurde een flinke tijd voordat de knie er niet meer uitzag als een grapefruit ;)

Het begon ruim vier jaar geleden toen ik nog in loondienst werkte voor een grote organisatie.

Ik had het goed naar mijn zin en na twee jaar had ik zeker wel mijn draai gevonden in het bedrijf. Op dé bewuste maandag in 2015 liep ik met collega mee om een doos met wijnglazen af te geven bij onze bedrijfscateraar (die ook gevestigd zit in het pand waar ik werkte), die we een week later nodig hadden voor een bijeenkomst.

Na diverse medische specialisten te hebben gesproken die mij verschillende diagnoses hadden gegeven ben ik naar een privékliniek geweest die mij hopelijk snel kon helpen....want ik wilde aan de slag! Naar die kliniek had ik beter niet kunnen gaan.....de arts vertelde me, na diverse onderzoeken, dat ik over vijf jaar in een rolstoel zou zitten! Zo slecht zou het zijn gesteld met mijn knie en lijf :(Daar begon alle ellende. Ik zag het niet meer zitten, geen toekomst. En hoe zou het moeten gaan met mijn twee jonge kinderen. We zouden moeten verhuizen, naar zo'n aangepaste woning. Zelfs lekker winkelen of een avondje uit zou niet meer gaan.

Na drie maanden van verdriet vond ik de moed om toch door te gaan dokteren en kwam bij de welbekende kliniek vlakbij Nijmegen terecht. En die arts kom mij vertellen dat het allemaal niet zo heftig was dan eerder werd geconstateerd. Zij hadden een beter MRI-apparaat bleek.... En waar had ik last van wil je misschien weten? Ingescheurde, ontstoken en verwaarloosde pezen in mijn knie....meer niet!

Intapen, fysiotherapie en veel fietsen was de oplossing voor mijn knie.... Maar de rest van mijn lijf was nog van slag.

Gaandeweg kwam ik bij het ziekenhuis bij ons vlakbij en werd er HMS (Hyper Mobilieits Syndroom) ontdekt. Wat vele van jullie zullen herkennen als extra soepel in de spieren te zijn en vaak door enkels en polsen heen zakken bij een handstand --- tja vroeger dan ;) Of heel goed kunnen dansen....tja ook vroeger toen ik jonger was. Hier hebben meer mensen last van, ik dus ook, maar vooral in mijn vingers.

Inmiddels heb ik alles onder controle, knie is beter en draag ik silversplints voor mijn vingers. Sommige vinden het hele mooie ringen! Maarre YES...ik kan vooruit!

VP worden had ik al in gedachten toen het Nieuwe Werken om de hoek kwam kijken. Digitaal aan de slag las ik en dacht hop.... de secretaresse de deur uit! Ik hield het maar stil want ik was bang voor mijn baan.

Sorry huidige secretaresses---- maar dit is wel de toekomst.

En wat voor een toekomst! Alle vrijheid, thuis werken en toch alles blijft doordraaien. En vooral de moeders onder ons.... tijd voor je kind(eren)! Dat is toch het belangrijkste? Na het uitpluizen van alle tools op internet, trainingen en webinars te hebben gevolgd ben ik gestart als VP.

Ik heb geen moment spijt gehad! Het had zo moeten zijn. Alles gebeurt met een reden, zei een lieve oud-collega (MAS) altijd tegen mij.... Hopelijk kijkt ze over mijn schouder mee vanuit de hemel!

*Iedereen kan en (zou moeten) gaan en staan waar je wilt zijn, desnoods met hulp!
Het is niet altijd zoals je in eerste instantie zou denken!*